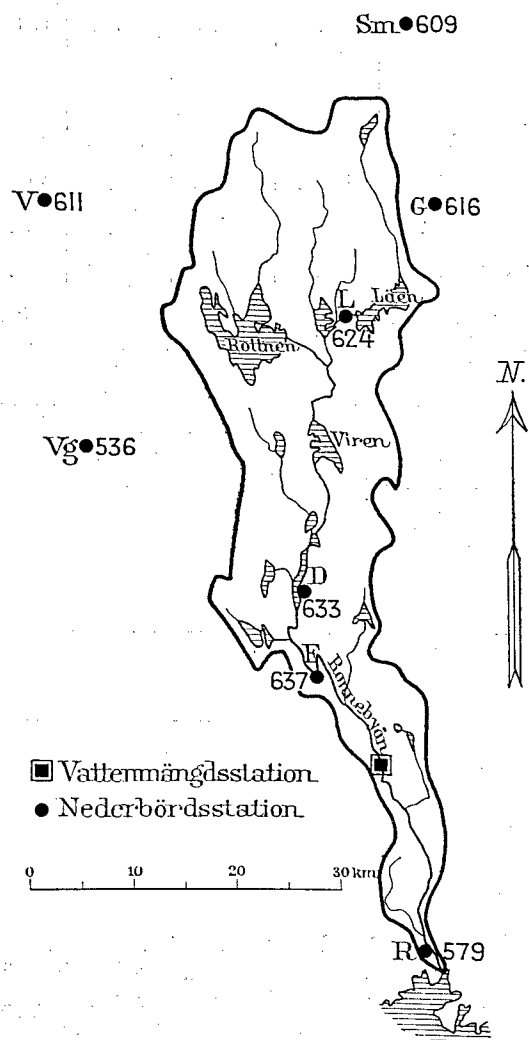

FÖRTECKNING ÖVER SVERIGES VATTENFALL

82. RONNEBYÅN

MELLAN ROTTNEN OCH MYNNINGEN

Kartblad 172/1933

Läge. Den del av Ronnebyån, som här behandlas, omfattar sträckan mellan Rottnen och utloppet i havet och har en längd av 85,0 km. Det tillhörande kartbladet har benämnts 1 Ronnebyfallet. Flodsträckan återfinnes på de topografiska bladen 16 Lessebo och 11 Karlskrona i skala 1:100 000 samt mellan 0 och 35 km dessutom på den ekonomiska kartan över Blekinge län, bladen Konga, Backaryd, Stensjömåla, Bredåkra och Ronneby i skala 1:20 000.

I administrativt avseende tillhör området Hovmantorp, Ljuder, Linneryd, Almeboda och Södra Sandsjö socknar av Konga härad i Kronobergs län, Backaryd, Eringsboda och Ronneby socknar av Medelstads härad samt Ronneby stad i Blekinge län.

Vattenrättsligt hör området till Söderbygdens vattendomstol.

*Geografiska
och geolo-
giska för-
hållanden.*

Som Ronnebyåns källflod kan räknas Fibbleån, som kommer från några småsjöar söder om Herråkra och rinner ut i norra delen av Rottnen vid Hovmantorp. Från utloppet av Rottnen kallas ån Ronnebyån. Den lämnar sjön i dess östra del, flyter härifrån i sydostlig huvudriktning och mottager ungefär en halv mil nedom sjöutloppet ett från norr kommande tillflöde, Lesseboån, som har ett i det närmaste lika stort område som Ronnebyån ovan sammanflödet. Detta tillflöde avvattnar sjöarna Läen och Öijen. Ronnebyåns huvudriktning blir från sammanflödet nästan rakt sydlig. Ån passerar efter ungefär en mils lopp den rätt stora sjön Viren och efter ytterligare en mil Sandsjön, en sjöliknande utvidgning. Efter några stora krökar nedom utloppet ur denna sjö är åns huvudriktning i stort sett sydsydostlig till sydlig ända till utloppet i havet i Ronnebyfjärden.

Ronnebyåns område är beläget på sydslutningen av det småländska höglandet. Dess norra och mellersta delar tillhöra den sydsmåländska sjö- och slättbygden, ett mot söder svagt sluttande platåland med skogar, myrar och sjöar. Den nedersta delen ligger inom detta platålands sluttning ned emot kustzonen och kännetecknas av en starkt bruten, av sprickdalar genomsett terräng. Denna i förening med omväxlingen mellan skogar, lövängar, småsjöar och mindre slätter förlänar åt trakten dess leende behag. Området har en tydlig orientering i nord-sydlig riktning med en längd av c:a 85 km och en största bredd av c:a 25 km. Dess högsta delar ligga i norr, där enstaka höjder nå nära 300 m ö. h. I omgivningen av sjön Rottnen, vars medelvattenyta ligger 149 m ö. h., har platån en höjd av c:a 175 m ö. h., medan enstaka höjder resa sig till mellan 200 och 225 m ö. h. Genom områdets allmänna lutningsförhållanden får flodprofilen i stort sett sin karaktär. Dess övre del är följaktligen förhållandevis flack och de forsar och fall som förekomma skiljas vanligen av sjöar och rätt långa lugnvatten-

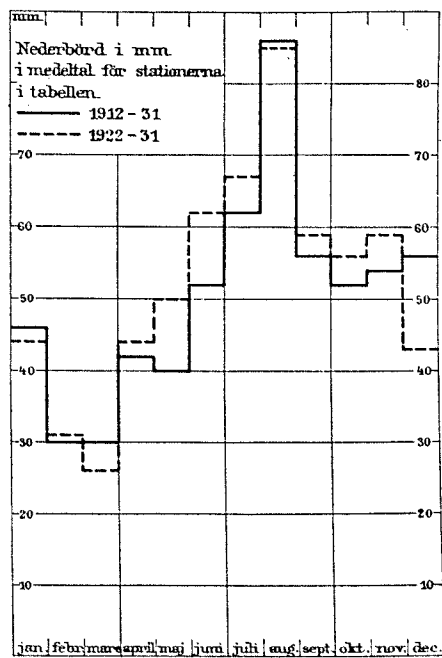
sträckor. Denna del, som kan sägas sträcka sig mellan Rottnens utlopp och Fagerforsfallet, har en längd av c:a 43 km, en total fallhöjd av 32 m och alltså en medellutning av 0,7 m per km. De största fallen äro Skogsholmsfallet och Kongafallet, resp. 8 och 6 m höga. Nedanför Fagerforsfallet blir profilen mera brant, och ned till början av flodutvidgningen Rötllängen saknas längre lugnvattensträckor emellan forsarna. Den nedersta delen av flodsträckan har flera höga fall, skilda åt av långa sel, av vilka dock några ej äro ursprungliga utan till en del ha uppstått genom profilreglering vid forsarnas utbyggande. Sträckan mellan Fagerforsfallet och mynningen har en längd av 42 km, en total fallhöjd av 117 m och alltså en medellutning av 2,8 m per km. De största fallen i denna del av ån äro Hjorthålanfallet, Värperyd-fallet, Kallingefallet, Djupaforsfallet och Ronnebyfallet, av vilka det sistnämnda är högst med en fallhöjd av 14 m. Områdets berggrund tillhör till största delen urberget. Hela norra och mellersta delen ligger inom det sydöstsvenska granitområdet. Graniterna tillhöra i norr Växjögraniternas grupp och utgöras av unga, röda eller grå medelkorniga och jämnkorniga graniter. I graniten går över Rottnen, Öijen och Läen ett bälte sammansatt av porfyror och leptitiska bergarter, som utgöra rester av en före graniternas framträngande sammanhängande formation. Söder om Växjögraniterna viktager en grov till medelkornig urgranit, i norr tydligt massformig men emot söder alltmer gnejsig. Den finnes inom två huvudområden, dels väster om ån omkring blekingsgränsen, dels öster därom mellan Møljerud och Värperud. Berggrunden inom södra delen av området utgöres för övrigt av Karlshamnsgnit, en ung, grovkornig granit med talrika ortoklaskristaller inströdda i grundmassan, samt blekingska kustgnejsen, en gråskiffrig i regel små- till finkornig gnejs. Den förra upptager områdets östra del från norr om blekingsgränsen och till trakten av Møljerud samt nästan hela södra delen från trakten av Värperud, den senare har sin huvudförekomst väster om ån mellan Skärvögöl och Møljerud. Rätt vanlig inom området är olivindiabas, en massformig, finkornig och mörk bergart. Den förnämsta fyndigheten av denna bergart är den långa gång som stryker fram över området i nordost-sydvästlig riktning och skär ån vid Långgöl.

Bland jordarterna har moränen den ojämförligt största utbredningen. Denna utbreder sig i ett täcke av växlande tjocklek över berggrunden, än utfyllande depressionerna i denna, än uppkastad i högar eller vallar. Där mäktigheten är störst torde tjockleken uppgå till något 10-tal meter. Moränen består av den underliggande berggrundens sönderfallsprodukter och är utbildad såsom stenigt morängrus. På många ställen och särskilt inom den sprickiga graniterrängen är den dessutom mycket blockrik. På grund av sin sammansättning utgör den en mager och även svårbruten odlingsjord men lämpar sig däremot bra till skogsmark. Rullstensgrus förekommer i ganska stor utsträckning efter åns dalgång. En markerad ås följer ån eller går i dess närhet mellan Virens utlopp och ned emot Sandsjön. Här skiljer den sig emellertid från ån men ungefär vid länsgrensens stöter den åter ihop med åns dalgång. Härifrån kan den följas söderut på ömse sidor om vattendraget uti ett stort antal avbrutna åsar och kullar till dess den emellan Karlsnäs och Kallinge utbreder sig till ett huvudsakligen till åns västra sida begränsat stort och ojämnt rullstensfält, det s. k. Bredåkra randfält. Söder om Kallinge uppträder rullstensgrus endast sporadiskt i dalgången. Leror avsatta efter istiden i Östersjöns tidigare utvecklingsstadier, den baltiska issjön, Ancylushavet och Litorinahavet, förekomma endast i liten utsträckning inom dalens nedre del. Att de ha så liten utbredning beror på att de i allmänhet överlagras av yngre bildningar, svämsänd och lera, gytta och torv.

Ronnebyåns dalgång är i övre delen föga utbildad. Från Rottnen, som har två avlopp vilka dock snart förenas, rinner den genom sumpmarker i stora krökar fram till den lilla sjön Vedden. Vid sjöutloppet finnes ett mindre grusdelta och på vänstra stranden ett åsparti. I fortsättningen utgöras stränderna av morän fram till Skogsrydssjön och sedan av sumpmarker mellan denna sjö och Viren. Efter utloppet ur Viren fortsätta sumpmarkerna fram till den grunda Sandsjön. Efter ganska långa sträckor går dock rullstensåsen väster om ån ned till strandkanten. De forsar som förekomma hava bildats genom att stora moränblock ligga i flodfåran. Vid utloppet av Sandsjön bildas Dångsfallet troligen över berggrund. Något längre ned bildar ån ett par sjöliknande utvidgningar, av vilka den övre, Krokfjorden, genom uppdamning vid Kongafallet numera översvämmas stora områden förutvarande mader och har ett andra avlopp till Tattamålasjön. Moränmark och små mader omväxla efter vattendraget, som fortfarande ej har någon utbildad dalgång. I krökarna öster om Tattamåla station uppträda de första klyftbranterna, som visa att ån har nått den blekingska sprickdalsterrängen. Sprickdalarna bli i fortsättningen bestämmande för åns riktning. Dalsidorna bli höga och branta och åtföljas av rasmarker. Berget går ofta i dagen och dalbotten blir mycket blockig. Fagerforsfallet och forsens vid Strömmarna rinna över berggrund men eljest ligga forsarna i blockmark. Efter en slättliknande utvidgning vid Horkoneryd blir dalgången åter smal. Rasbranterna fortsätta. Norr och söder om Hjorthålan är dalgången något bredare men den blir snart åter smalare. Rasbranterna som äro 15 till 20 m höga äro tätt anslutna till flodfåran. Ungefär 1 km norr om Klävben blir

dalgängen bredare samtidigt som sidorna bli lägre och mindre branta. Rullstengruset förekommer rikligt. Berget träder mera sällan i dagen i sidorna och aldrig i dalbotten. Forsarna ligga i storblokkig mark. Före utloppet i Rötälången bildas ån två forsar i smala pass över berggrund. Sjön Rötälången har bildats genom dalens uppdamning av rullstengruset vid Karlsnäs. Nedanför Karlsnäs rinner ån i rullstengruset men på dalsidorna syns ofta berget i dagen. Värperydalfallet rinner över berggrund och begränsas av branta bergsidor. Ett stycke längre ned börjar Bredåkra randdelta på högra stranden, men berggrunden går ofta i dagen här som på vänstra dalsidan, som i övrigt bildas av morän och rasbranter. Även vid Brantafors är dalen trång med branta sidor. Fallet ligger i berggrund. Mellan Brantafors och Kallinge är dalen bred och skuren i randdeltats grus. Dock går berget i dagen så väl efter sidorna som i dalbotten. Vid Kallinge passerar ån en 4 à 5 m bred bergklyfta och bildar därefter fors över berggrund. Efter en sträcka med slingrande lopp passerar ån vid Djupafors en bergklyfta som endast är c:a 1.5 m bred och bildar därefter Djupaforsfallet. Ån har därefter mestadels höga och branta stränder ned till Ronneby, där det branta Ronnebyfallet bildas på berggrund. Mellan Ronneby och mynningen flyter ån sedan lugnt mellan relativt låga stränder.

Nederbörd. Ronnebyåns flodområde är beläget vid övergången från det smäländska höglandets nederbördsrika västra del till dess nederbördsfattiga östra del. Nederbörden varierar ej mycket inom området. Den är störst i dess mellersta del med en årsnederbörd av 630 à 640 mm, något mindre i den övre delen med c:a 610 mm och minst vid kusten, där den utgör c:a 580 mm. I tabellen hava sammanställts medeltal för ett antal nederbördsstationer inom eller i närheten av flodområdet, avsedda att visa den ungefärliga nederbördsfördelningen. De anförda värdena hänföra sig till perioden 1912—31, men medeltal för hela området hava även angivits för perioden 1922—31, för vilken vattenmängderna i det följande hava beräknats. Fullständiga observationer för hela perioden finnas icke vid alla stationerna, men har vid behov en omräkning till nämnda period verkställts med hjälp av en närbelägen station med fullständig serie. Stationernas lägen framgå av den före texten stående kartskissen, där även den normala årsnederbörden vid varje station är angiven.

Medelnederbörd i mm 1912—1931.

Stationsnamn	Beteckning	Höjd ö. h. m	jan.	febr.	mars	april	maj	juni	juli	aug.	sept.	okt.	nov.	dec.	år
300 Sävsjöström	Sm	225	41	27	29	40	38	52	66	91	58	55	60	52	609
320 Växjö	V	172	43	28	29	42	41	59	65	85	53	56	57	53	611
1125 Grönåsen	G	215	49	36	33	43	39	54	60	87	51	51	56	57	616
568 Lessebo	L	170	43	28	30	41	37	56	71	95	56	53	56	58	624
1487 Väckelsång	Vg	155	37	27	26	39	41	52	57	76	50	43	43	45	536
1126 Dångemåla	D	140	50	29	28	46	46	54	64	90	60	53	53	60	633
1127 Bøket	F	121	57	30	30	43	40	48	66	83	60	56	59	65	637
315 Ronneby	R	6	52	32	31	38	37	43	51	78	60	47	51	59	579
Medeltal 1912—31		150	46	30	30	42	40	52	62	86	56	52	54	56	606
> 1922—31			44	31	26	44	50	62	67	85	59	56	59	43	626

Av de anförda stationerna har Bøket, belägen nära gränsen mellan Småland och Blekinge, den största nederbörden med 637 mm och Väckelsång, belägen c:a 1 mil V om området, den minsta med 536 mm. Av stationerna inom området har Ronneby den minsta med 579 mm. Sommaren och hösten äro de nederbördsrikaste årstiderna medan senvintern är nederbördsfattig. I medeltal för den längre perioden har augusti den största nederbörden med 86 mm och februari och mars den minsta med 30 mm. Diagrammet åskådliggör nederbördens fördelning under året. Årsmedeltalet för den kortare perioden 1922—31 är 20 mm högre än för 1912—31 och fördelningen under året är något olika.

Biflöder och sjöar. Ronnebyåns nederbördsområde är vid utloppet ur Rottnen 247 kvkm, vid utloppet ur Sandsjön 820 kvkm och vid mynningen 1 112 kvkm. Hela området är relativt smalt och ån har endast ett tillflöde med mer än 100 kvkm nederbördsområde, nämligen Lesseboån, vars område är 265 kvkm. Den infaller från vänster vid km 79.5.

Flodområdets övre del är jämförelsevis sjörik, men den nedre delen relativt sjöfattig. Sjöarnas procentuella andel av området minskar därför mot mynningen. Den är vid Rottnens utlopp 15.2 %, nedanför Lesseboåns inflöde 11.4 %, vid Virens utlopp 10.8 %, vid Sandsjöns utlopp 9.6 % och vid mynningen 8.6 %.

De största sjöarna äro:

Rottnen	34.2 kvkm	Viren	6.3 kvkm
Läen	10.3 >	Sandsjön + Bastsjön	3.7 >
Oijen	3.9 >	St. Hensjön	3.2 >

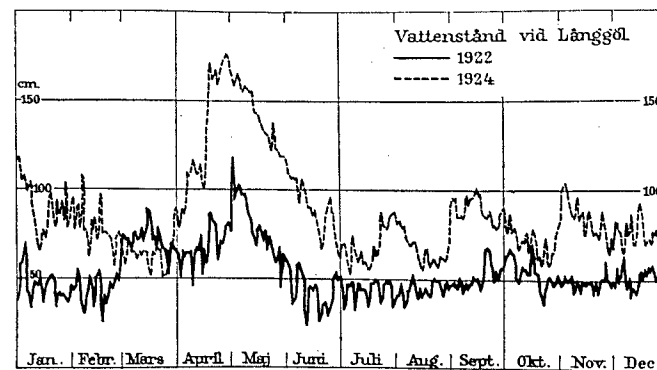
Vattenståndsobservationer föreligga inom den här behandlade delen av Ronnebyån vid Ånäs (Rottnen, från 7/1 1893), Vedamåla (22/10 1915—31/12 1920), Långgöl (från 7/11 1921), Karlsnäs (11/7 1893—17/12 1906 med flera avbrott), Djupadal (1/1 1909—28/2 1919) samt Ronneby (10/7 1893—28/2 1919). Med hjälp av de vid Ånäs en gång i veckan, vid Vedamåla och Djupadal i regel dagligen avlästa och vid Långgöl mestadels registrerade vattenstånden hava karakteristiska vattenstånd uträknats vid dessa stationer. Vid Karlsnäs är höjden av observationernas 0-plan ej känd. Vid Ånäs, som är belägen i den reglerade sjön Rottnen, och vid Ronneby äro observationerna i hög grad beroende av nedanförliggande dammars skötsel. Detta är också i mindre omfattning fallet med observationerna vid Vedamåla och Djupadal.

De erhållna karakteristiska vattenstånden äro sammanställda i nedanstående tabell.

Karakteristiska vattenstånd.

Station och period	Högsta hög-vattenyta m ö. h.	Normal hög-vattenyta m ö. h.	Normal medel-vattenyta m ö. h.	Lägsta medel-vattenyta m ö. h.	Normal låg-vattenyta m ö. h.	Lägsta låg-vattenyta m ö. h.
Ånäs i Rottnen, reglerad 149.18—148.23 m ö. h., 1922—31	149.18	149.14	148.85	148.61	148.48	148.24 (148.09, 1921)
Vedamåla 1916—20	144.35	144.27	143.94	143.92	143.65	143.54
Långgöl 1922—31	67.24	66.71	65.92	65.72	65.44	65.38 (ca 65.2, 1921)
Djupadal 1909—18	16.79	16.46	15.89	15.23	(14.53)	(14.50)

De högsta vattenstånden från år 1922 hava vid Långgöl inträffat i nov.—dec. 1923, april—maj 1924 och april—maj 1931. Enligt de äldre observationerna inträffade ett högt flöde också i slutet av år 1912 och början av år 1913. De lägsta vattenstånden hava stått i samband med tillfälliga avstängningar vid ovanförliggande dammar, men någon svår lågvattenperiod har ej inträffat under perioden 1922—31. Tidigare hava längre lågvattenperioder inträffat 1911 och 1921. Under perioden 1922—31 hade åren 1924, 1931 och 1923 höga medelvattenstånd, åren 1922 och 1925 låga.

Vattenstånden i Ronnebyån äro i stort sett höga under vintern och låga under sommaren. Vårflöden förekomma ej alltid, och bliva sällan höga, enär vinternederbörden ofta till stor del avrinner under vintern. Höstflöden förekomma ofta, men sommaren låga vattenstånd fortsätta ibland hela hösten. Även sommardag kunna någon gång flöden inträffa i samband med särskilt häftig nederbörd, och under vintern kunna låga vattenstånd förorsakas av längre köldperioder. Högsta vattenståndet under året har under perioden 1922—31 inträffat 3 gånger i nov., 2 gånger i vardera mars och april samt en gång i vardera jan., maj och dec. Diagrammet visar vattenstandsvariationerna det relativt vattenfattiga året 1922 samt det vattenrika året 1924 med hög vårflod föregående av ett minimum i mars.

I Ronnebyån hava vattenmängdsmätningar utförts vid Vedamåla, Korrö, Långgöl och Djupadal. För Långgöl har uppgjorts en avbördningskurva, vilken är tämligen säkert bestämd. Med hjälp av avbördningskurvan och de registrerade vattenstånden hava de dagliga vattenmängderna beräknats och efter dessa månadsmedia och karakteristiska vattenmängder för perioden 1922—31. Någon nämnvärd isdämning torde ej förekomma. Genom Ronnebyåns regleringsförening hava vid Korrö nedanför Virens utlopp vattenmängdsmätningar utförts, avbördningskurva uppgjorts och vattenmängder beräknats från och med 1918, men resultaten visa ej god överensstämmelse med de vid Långgöl erhållna. Orsakerna härtill torde vara dels osäkerhet hos avbördningskurvan vid Korrö och dels där tidvis förefintlig dämning av is och vegetation. De vid Korrö erhållna vattenmängderna hava därför ej använts i det följande.

De i tabellen å sid. 4 för varje avsnitt av ån angivna vattenmängderna hava erhållits med hjälp av värdena vid Långgöl, varvid hänsyn tagits till olikheten i sjöarealen inom olika delar av nederbördsområdet. På grund av den relativt långt drivna regleringen i Ronnebyån äro dock de lägre vattenmängderna något osäkra i övre delen av ån. Då särskilt lågvattenmängderna vid Långgöl äro starkt påverkade av tappning från ovanförliggande dammar, hava i tabellen lågvattenmängderna icke angivits utan i stället vattenmängderna med 95 % varaktighet dels för hela perioden och dels lägsta årsvärdet.

Månadsmedia, karakteristiska vattenmängder och avrinningens varaktighet finnas sammanställda i nedanstående tabeller.

Medelvattenmängd och medelavrinning för månad och år vid Långgöl (1922—31).

Nederbördsområde 985 kvkm	jan.	febr.	mars	april	maj	juni	juli	aug.	sept.	okt.	nov.	dec.	år
Kbm per sek.	10.2	8.7	8.6	10.7	10.5	5.4	4.5	4.6	5.9	6.2	11.1	11.2	8.1
Liter per sek. och kvkm	10.4	8.8	8.7	10.9	10.7	5.5	4.6	4.7	6.0	6.8	11.3	11.4	8.2

Vattenstånd.

Vattenmängder.

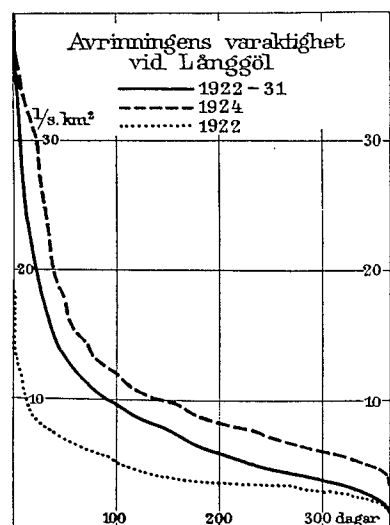
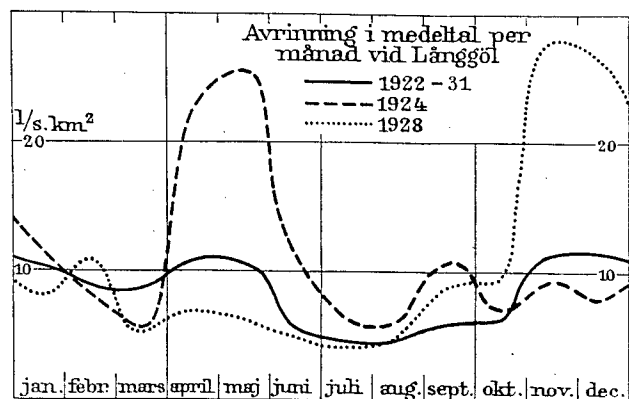
Karakteristiska vattenmängder och motsvarande avrinning vid Långgöl (1922—31).

	m ³ /s	l/s. km ²
Högsta högvattenmängd	46	47
Normal » medelvattenmängd	29.2	30
Lägsta »	8.1	8.2
Lägsta »	4.4	4.5
Normal 6-månadersvattenmängd	6.4	6.5
Lägsta »	3.6	3.7
Vattenmängd med 50 % varaktighet	5.8	5.9
Normal 9-månadersvattenmängd	4.3	4.4
Lägsta »	3.1	3.1
Vattenmängd med 75 % varaktighet	4.1	4.2
» » 95 %	2.4	2.4
Lägsta årsvärde av 95 % vattenmängd	2.1	2.1
Normal lågvattenmängd	1.5	1.5
Lägsta »	0.77	0.78

Avrinningsvaraktighet i dagar per år vid Långgöl (1922—31).

Avrinning i l/s. km ²	1	2	3	4	5	6	8	10	15	20	25	50
Varaktighet i dagar	364	358	328	282	230	195	139	91	38	22	11	0

Avrinningens årliga variation följer vattenståndets. Den enligt månads-medeltalen uppritade medelkurvan för Långgöl har maximum i december och ett sekundärt maximum i april samt minimum i juli.

Disponibel vattenkraft. De i tabellen å sid. 4 för varje avsnitt av vattendraget angivna turbin-effekterna hava beräknats ur de avrinnande vattenmängderna under antagande av en verkningsgrad av 75 %. Då det endast i undantagsfall varit möjligt att bestämma motsvarande fallhöjder, har beräkningen utgått från medelvattenytan, som vid avvägningen i regel blivit säkert bestämd. Till fallför-lusterna i älven eller i erforderliga kanaler har ingen annan hänsyn tagits än som kan ligga i den antagna verkningsgraden, och ej heller har hänsyn tagits därtill, att vissa sträckor näppeligen kunna tillgodogöras. Då uppgif-terna angående forsarnas benämning ofta äro ofullständiga, kunna i tabel-len och å kartorna mindre fel i detta avseende förekomma.

Följande effektbelopp i turbinhästkrafter hava erhållits:

Km	Effekt med varaktighet av						Effekt vid medelvattenmängd	
	95 %		75 %		50 %		Lägsta	Normal
	Lägsta årsvärde	Hela perioden	Lägsta årsvärde	Hela perioden	Lägsta årsvärde	Hela perioden		
85.0—42.4	410	470	590	770	690	1 080	830	1 510
42.4—0	2 540	2 890	3 730	4 960	4 340	6 970	5 260	9 640
85.0—0	2 950	3 360	4 320	5 730	5 030	8 050	6 090	11 150
Effekt per km	35	40	51	67	59	95	72	131

Uppgifter rörande kraftverken i Ronnebyån återfinnas i nedanstående tabell:

Vattenfallets eller kraftverkets namn	Ägare eller innehavare	Byggnads-år	Till-godo-gjörd fall-höjd m	Installerad turbineffekt, hk			Års-pro-duk-tion 1929 mill. kWh
				för drift av el-gene-rato-rer	för direkt drift	Total	
Ugnanäs (kraftstation, såg, kvarn)	Hovmantorps Kraft A.B.	1918—19	1.8	55	25	80	0.066
Skogsholm	Lessebo A.B.	1900—02, 1919	7.2	710	—	710	1.327
Korrö (kvarn och såg)	I. Bengtsson	—	—	—	—	1	—
Bro (kraftstation och kvarn)	Linneryds El. Andels-fören. u. p. a.	1921	2.5	75	45	120	0.022
Dång	Konga A.B.	1913	2.3	130	—	130	0.245
Konga	» »	1887—88, 1929—30	5.7	360	—	360	0.5
Fagerfors	Svenska stålpress-nings A.B. Olof-ström	1918—19	2.4	140	—	140	0.24
Böket (kraftstation, kvarn, såg)	G. Holmberg	—	—	40	25	65	—
Horkoneryds kvarn och såg	Kockums Jernverks A.B.	—	—	—	—	1	—
Vraka kvarn och såg	» »	—	—	—	—	2	—
Hjorthålan (kraftsta-tion, kvarn)	Svenska stålpress-nings A.B. Olof-ström	1929—30	5	250	60	310	—
Långgölsmåla (kvarn, såg)	G. A. Håkansson	—	—	—	—	2	—
Långgöl	Belysningsförening	1931	—	13	—	13	—
Karlsnäs	Kockums Jernverks A.B.	1900, 28	5.6	440	—	440	1.617
Värperyd	Sydsvenska KraftA.B.	1920—22	9.5	1 100	—	1 100	3.876
Brantafors	» »	1920—22	6	850	—	850	2.676
Kallinge (kraftstation, järnverk)	Kockums Jernverks A.B.	1911—12	10.5	700	600	1 300	2.029
Djupafors	Djupafors Fabriks A.B.	1868—70 1914—15	11	600	—	600	2.1
Ronnebyfallet, övre delen	Kockums Jernverks A.B.	1908—10	11.5	520	—	520	1.221
nedre delen	A.B. Läderfabriken Weltling	1903, 17, 27	2	—	125	125	—

¹ Delvis vattenhjul. — ² Vattenhjul.

Allmän farled finnes mellan Ronneby stad och mynningen. Allmän flottled finnes i Ronnebyån från Rotten till Sandsjöns utlopp vid Dångs kvarn. Kungsådra finnes ej i Ronnebyån.

Farled.
Flottled.

Kungsådra.

Avvägda fixpunkter och peglar.

Förklaringar.

Ronnebyån avvägdes år 1931. Avvägningen är utförd två gånger mellan utloppet av Rottnen och Bro och en gång mellan Bro och mynningen. Den utgår från precisionsavvägningens fix vid Ronneby samt ett flertal av kartverkets fixar mellan Bro och Ronneby.

⊙ Precisionsfix (järn- eller mässingsdubb). — △ Järndubb (Statens meteorologisk-hydrografiska anstalt) eller Koppardubb (Rikets allmänna kartverk, nyare fix). — ○ Ring, + Kors (Privat ägare). — v = vänster strand, — h = höger strand. — st. = sten, — bg. = berg.

Km fr. myn- ningen	B e s k r i v n i n g	Höjd över havet i m	Km fr. myn- ningen	B e s k r i v n i n g	Höjd över havet i m
			38.4 v	+ 5564 st. <i>Strömmarna</i> , invid stranden, 2 m nedstr. om spången, horisontala strecket av kors å mot ån lutande sidan av stort block alldeles nedanför landfästet.	110.22
Karta R 16 Lessebo h 85.2 h	Pegel 82—396 <i>Anäs</i> . 0-pkt ¹⁵ / ₃₁	147.47	Karta R 11 Karls- krona 35.7 v	△ 5565 st. <i>Horkoneryds kvarn</i> , invid dammbassängen, 20 m uppstr. om kvarnen, i mot ån vända änden av stort block.	105.52
	△ 4088 st. <i>Anäs a</i> , vid dammen över högra grenen av Rottnens utlopp, i väldig jordfast sten, 43 m uppstr. dammen, 34 m från stranden, vägrät järnsprint i hugget kors i stenens lodräta uppströmsida. Dämningsmärke.	149.18	34.5 v	+ 5566 st. <i>Vraka kvarn</i> , 7 m nedstr. om bron över det närmast v.str. belägna skibordet, å toppen av stort block vid stranden.	98.36
85.2	△ 4089 st. <i>Anäs b</i> , vid dammen över högra grenen av Rottnens utlopp, i stor flat jordfast sten, 30 m uppstr. dammen och 9 m från vänstra stranden, 2 dubbar.	149.18	32.7 v	△ 5567 st. <i>Hjorthålan</i> , vid gamla bron nedanför fallet, i sten strax nedstr. om vänstra landfästet.	83.66
85.2 h	△ 5539 st. <i>Anäs c</i> , vid högra grenens damm, 1/2 m uppstr. om skibordets S landfäste, i Ö sidan av en sten, övertytan av horisontal järndubb.	149.44	29.6 v	△ 5568 st. <i>Klävben a</i> , nära 1 km uppstr. om bron vid Klävbena, 70 m nedstr. om raserad damm, 13 m snett nedstr. om ett mycket stort block, 3 m från stranden.	72.59
83.0 v	○ 5540 st. <i>Ugnanäs a</i> , vid Ugnanäs kraftstation, 12 m nedstr. om landsvägsbron, 11 m från ån, 4 m åt ån från väg till kvarnen, ring på högsta punkten av jordfast sten.	147.29	28.8 h	△ 5569 st. <i>Klävben b</i> , SV om Klävbena, där mindre väg till Ekeby tar av från vägen Klävben—Långgölsmåla, 11 m Ö om vägskalstriangelns Ö spets, 3 m N om Klävbensvägens N kant, 1 1/2 m över vägens plan.	89.21
83.0 v	○ 5541 st. <i>Ugnanäs b</i> , vid Ugnanäs kraftstation, invid stranden 8 m uppstr. om landsvägsbron, 2.6 m uppstr. om staket, ring i låg sten, 1 m nedstr. om stor sten.	147.62	26.7 v	△ 5570 st. <i>Långgölsmåla kvarn</i> , ca 20 m uppstr. om dammen, 4 m från stranden, å ryggen av stort block.	72.33
79.7 v	○ 5542 st. <i>Tängen a</i> , ca 60 m nedstr. om huvudbyggnaden vid V gården i Tängen, 14 m nedstr. om ask, ring å toppen av stor sten i slänten från åker mot maden, 1 m från åkerkanten.	145.84	26.1 h	△ 5571 bg. <i>Långgölsmåla</i> , vid vägskal, där väg till Karlsnäs tager av från Hjortseryd—Bäckarydsvägen, 30 m V om vägskalen, i bergets Ö kant, 3 m V om åkerkanten, 11 m S om stenmur.	81.45
79.7 v	○ 5543 st. <i>Tängen b</i> , ca 60 m nedstr. om huvudbyggnaden vid V gården i Tängen, 15 m nedstr. om ask, 3.3 m från åkerkanten, ring å toppen av sten nedanför slänten, 2.5 m från fix a.	145.19	26.1 v	Pegel 82—1066 <i>Långgöl</i> . 0-pkt ³¹ / ₃₁	65.18
78.4 v	○ 5544 st. <i>Vedamåla övre</i> , ring å högsta punkten av sten i strandkanten, strax ovan över forsens uppstr. om pegeln, ca 4 m uppstr. bomfäste ute i vattnet.	144.83	26.0 h	△ 2852 bg. <i>Långgöl a</i> , 1.7 m S om landsvägen, 14.5 m V om landsvägsbron högra landfäste.	68.93
78.3 v	Pegel 82—851 <i>Vedamåla</i> . 0-pkt ¹⁸ / ₃₁ Slutat	143.29	26.0 h	△ 2853 bg. <i>Långgöl b</i> , 1.5 m S om landsvägen, 11.0 m V om landsvägsbron högra landfäste.	67.68
78.3 v	△ 1389 st. <i>Vedamåla a</i> , invid pegeln, nedstr. om densamma	144.51	26.0 v	△ 2854 st. <i>Långgöl c</i> , 2.0 m S om landsvägen, 7 m Ö om landsvägsbron vänstra landfäste.	67.50
78.3 h	△ 1390 st. <i>Vedamåla b</i> , mitt för pegeln å andra stranden	144.49	26.0 v	△ 3302 st. <i>Långgöl d</i> , 20 cm nedstr. landfästets nedströmshörn . . .	65.37
	△ 1391 st. <i>Vedamåla c</i> , mitt för pegeln, i samma sten och på samma nivå som fix b.	144.49	26.0 v	5713 <i>Långgöl e</i> , horisontal skåra i pegelstenen, invid pegeln, (i jämnhöjd med 77 cm å pegeln, 1925).	65.96
76.0 h	△ 5545 st. <i>Skogsholm a</i> , ca 35 m från intagsluckorna till kraftkanalen, 3 m uppstr. om vägen, 4 m nedstr. om jorddammen, å krönet av stor rundad sten.	143.68	23.8 h	△ 5572 st. <i>Skärvögöl</i> , vid vägskal där väg till Bäckaryd tar av från vägen Långgölsmåla—Karlsnäs. Horisontalt inslagen dubb i hörnsten till stenmur några meter NV om vägskalen, 2 1/2 m N om avtagsvägens N kant, 3 dm över marken, 2 dm N om hörnet. Dubben borta 1931, men hålet avvägs.	63.87
75.8 h	△ 5546 st. <i>Skogsholm b</i> , vid kraftstationen, å kanalens vänstra sida, horisontal dubb i stenmuren uppstr. om intaget till turbinakammarna. Dämningsmärke.	143.35	21.2 h	△ 5573 bg. <i>Ramshult</i> , Ö om Ramshult, vid en gård, som ligger mellan Karlsnäs—Skärvögölvägen och Rötälången, 21 m NV om förlängningen av mangårdsbyggnadens N gavel, 3 1/2 m SO om vägskalen, i berghäll 1/2 m över vägens plan.	66.74
74.5 v	△ 5547 st. <i>Skogsvärd</i> , å toppen av stort stenblock, strax uppstr. vägen, 14 m från bron.	137.60	18.9	Pegel 82—557 <i>Karlsnäs</i> . Slutat.	
72.4 v	△ 5548 st. <i>Hammarsnäs</i> , 1.1 m nedstr. om räcket å vägbanken till nya bron, 17 m från bron, 1.5 m åt ån från räcket's sista stenstolpe.	135.39	17.1 h	△ 5574 bg. <i>Karlsnäs kraftstation</i> , horisontal dubb, 40 cm uppstr. om dammens landfäste och 32 cm lägre än dammkrönet. Dämningsmärke.	60.05
67.2 h	Pegel 82—1157 <i>Korrö</i> . 0-pkt ²³ / ₃₁	131.90	16.0 h	△ 5575 bg. <i>Värperyd</i> , 3 cm hög dubb, 2.40 m från dammens högra uppströmshörn, 1.6 m uppströms om dess uppströmsida. Vattendomstolens fix 100.445 m.	55.15
67.2 v	△ 5549 <i>Korrö a</i> , lägsta punkten å ryggen av »sadelstenen», ca 10 m uppstr. om bron landfäste, i strandkanten. Dämningsmärke.	133.89	13.7 v	△ 5576 bg. <i>Brantafor's a</i> , mitt för dammen, i linje med dess nedströmsida, 6.6 m från vinkeln mellan denna och anslutande terrassmuren vid dammens landfäste. Vattendomstolens fix 101.30 m.	45.63
67.2 v	△ 5550 st. <i>Korrö b</i> , å landsvägsbron landfästes uppströmsida, 1.2 m från vänstra brovalvet.	136.59	13.7 h	△ 5577 bg. <i>Brantafor's b</i> , 1.1 m uppstr. om dammen, horisontal dubb i bergbranten, övertytan närmast berget. Dämningsmärke.	44.32
64.3 h	△ 5551 bg. <i>Svartabäck</i> , snett nedstr. om Svartabäck, mitt för Ramströmmen och holme, 1 m nedstr. om skogsväg, som stöter till landsvägen ca 300 m S om Svartabäck, ca 40 m nedstr. om led i krök av gårdsgård mellan mad och skog, ca 50 m från den mindre ägrenen, å krönet av svagt rundad häll.	134.63	12.5 v	△ 5578 st. <i>Kalleberga</i> , N om Kalleberga, där väg till Brantafor's tar av från Kallinge—Skuremålavägen, där vägen är anlagd. NV om vägskalen är en grind från gamla vägen till en bondgård. Horisontal dubb i V grindstolpens S sida, 2 1/2 dm över marken.	55.62
61.6	△ 5552 st. <i>Bro a</i> , å stenbron vid Bro, bron nedströmsida, mitt över strömfåran, ca 0.3 m S om 4:de räckstolpen från SO.	133.76	10.6 h	△ 5579 bg. <i>Kallinge a</i> , ca 40 m uppstr. om bron i Kallinge, mitt för ett trähus, som står i vinkel mot ett tegelhus, 5.25 m från trähusets gavel, 0.63 m från bergbrant mot ån snett uppstr., 0.70 m från bergbrant nedstr. om fixen. Vattendomstolens fix 59.07 m.	38.96
61.6	○ 5553 st. <i>Bro b</i> , ring å stenbron vid Bro, uppströmsidan, mitt över flodutskövet. Vattendomstolens fix 9.26 m.	133.78	10.6 h	△ 5580 bg. <i>Kallinge b</i> , omkring 50 m uppstr. om bron, 11.15 m uppstr. om hörnet av tegelhuset, horisontal dubb i berget. Dämningsmärke.	37.46
59.5 v	△ 5554 st. <i>Askunnamåla</i> , ca 100 m SO om två gårdar på var sin sida av vägen, 8 m SO om mindre bäck, å lång ryggformig sten utskjutande från S vägskalen.	132.13	8.2 v	△ 5581 bg. <i>Djupafor's</i> , 15.1 m uppstr. om klyftans vänstra uppströmshörn, 5.3 m från stranden, 0.4 m nedstr. om belysningsstolpe, på vänstra sidan av vägen. Vattendomstolens fix 28.86 m.	28.86
52.7 v	△ 5555 st. <i>Södra Sandsjö kyrka</i> , ca 3/4 m N om tornets N sida, ca 1 1/2 m Ö om tornets NV hörn, i stenytta i markens plan.	134.02	7.9 h	Pegel 82—183 <i>Djupadal</i> . 0-pkt ³¹ / ₃₁ Slutat	14.47
51.2 h	△ 5556 st. <i>Dängskvarn a</i> , i stor sten 3.4 m uppstr. om bron, ca 4 m från åkanten, dubb i ett gammalt inlugget T-formigt märke, 7.1 m från brovalvet.	129.65	7.9 v	△ 4166 bg. <i>Djupadal</i> , uppskjutande klippspets nedanför bergbranten, 40 m Ö om bron Ö ände, 4 m Ö om vägen vid berget, 25 m NO om den stora vägens N kant, 3.25 m SSO om stor ek.	16.76
51.2 h	△ 5557 st. <i>Dängskvarn b</i> , i samma sten som fix a och 1.7 m nedstr. om denna, 1.7 m uppstr. om bron.	129.42	5.1 v	Pegel 82—184 <i>Ronneby</i> . Slutat.	
48.5 h	△ 5558 st. <i>Konga a</i> , vid Konga järnvägsstation, 1 dm NV om stationshusets NV hörn.	124.39	5.1 v	4167 <i>Ronneby</i> , stenen invid borrhål efter järndubb, 30 m nedstr. om tegelhuset, övertytan närmast berget. Dämningsmärke.	15.41
48.8 v	△ 5559 st. <i>Konga b</i> , vid viken i dammbassängen, ca 150 m uppstr. om intaget, horisontal dubb i nästan lodrät sten i strandkanten, 8 m uppstr. om kombinerat grästens- och trähus. Dämningsmärke.	126.17	5.1	△ 5582 bg. <i>Ronneby damm</i> , å bergpartiet mitt i forsacken, hög dubb, 0.8 m nedströms gångbron.	14.98
43.4 v	△ 5560 st. <i>Getamåla</i> , 5 m nedstr. om brobanken, 3.2 m nedströms om ek, 4.5 m åt ån från grindstolpe vid avtagsvägen till Bökets.	119.37	4.5 v	⊙ 5583 st. <i>Ronneby kyrka</i> , koppardubb i äldre kors i grundstenen till SV hörnet av sydligaste utbyggnaden å kyrkan. Precisionsfix 894 A.	18.856
Karta R 11 Karls- krona 42.0 v	○ 5561 st. <i>Fagerfor's a</i> , ring i en stor sten vid dammarmens landfäste. Vattendomstolens fix 8.74 m.	117.97			
	△ 5562 i betong. <i>Fagerfor's b</i> , å dammens uppströmsida, till höger om flodluckorna, underkanten av horisontal 3 cm tjock koppardubb. Dämningsmärke.	117.22			
Karta R 16 Lessebo 40.9 h	△ 5563 bg. <i>Bökets</i> , vid Bökets kraftstation, 10 m uppstr. led genom stengårdsgård utefter vägen till Strömmarna, ca 20 m inåt land från vägen till Horkoneryds kvarn, 3.5 m från liten göl, å låg berghäll.	114.77			

RONNEBYÅN

Km 0-85

Blad 82. i Ronnebyfalliet.
Huvudflod: 82 Ronnebyån

- +++ Rilsgräns
- Länsgrens
- Sockelgräns
- Sockel-och-tingstadsgräns
- Stads-och-kyrkogräns
- Bygränns inom skilteslag

Kronobergs län

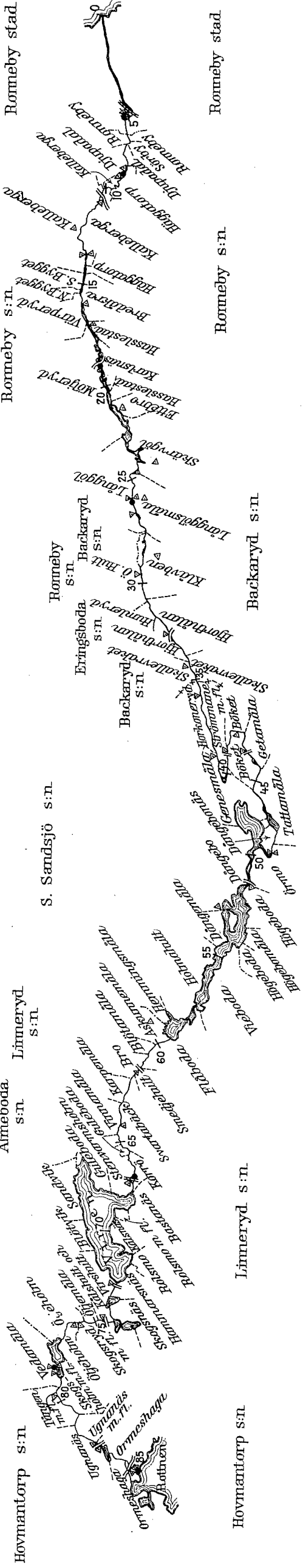
Konga h:d

- ★ Precisionsex
- ▲ Fixpunkt (järndubb)
- Pegelstation
- Utbyggd eller under utbyggnad varande eff.

Blekinge län

Medelstads h:d

SKALA 1:200 000

